

дно въ друго. Както и да е, не употребяватъ това свойство.

2° Колко-то за електро-магнитъ-тъ и волтанчески-те машини, не можеме да не имаме въ Лилъ и въ Паризъ по една. Съко телеграфическо писалище има, кога е тѣй, машина-та си, електро-магнитъ-тъ си, и сички-те орудія часовничны само тель-тъ водителъ, електроди-те сѣ общи за сообщенія-та и противосообщенія-та. Ози кой-то проважда депеша-та заловява телове-те у машина-та. Това общително турянь е твърдъ просто, кой видя че това не може смути преглѣдовачи-тъ на телеграфи-те.

Напослѣдокъ питатъ, какъ работникъ-тъ на единъ телеграфъ може да обади на оногова че му праща депеша.

Както игла-та въ Лилъ ся вржти въ исто-то време съсъ игла-та въ Паризъ, стигаше само да има на съко писалище нѣкой да глѣда окружность-та защо-то движенъ-то на игла-та става съсъ нѣкой мятежъ, стига да ся намира съкога единъ работникъ въ писалище-то. Но пазянь-то на работникъ-тъ да ся мѣнч, може да му дойде сжнь. Какъ да чини? Нищо нема по лесно.

Едно звонче е окачено въ стая-та на Теле-